

tilbage bliver paa de ordinære Indtægtsparagrafer 2—9 261,457,822 Kr. 71 Ø. § 27 falde vi jo Erhvervelse af Formue, idet den jo bestaar af Afbetaling paa Gjæld paa Konto I., paa II. Udgifter til Fernbanevæsenets og Kommunikationsvæsenets Udvikling og paa III. Udlaan til Havne, Gageforstud og deslige. Vi flaa det her, som man i Reglen gjør, sammen og kalde det Erhvervelse af Formue. Dette Beløb udgjorde for disse 5 Aar 40,648,047 Kr. 86 Ø. Efter disse Subtraktioner fremkommer der som ordinær Indtægt paa §§ 2—9, men ikke § 10, som jeg for nævned, 261,457,822 Kr. 71 Ø.; men Udgiften paa § 27 draget fra den samlede Udgift udgjorde 205,528,497 Kr. 73 Ø. Drager man nu i disse 5 lovlige Aar den ordinære Indtægt fra den ordinære Udgift, faae vi et samlet Overskud af 55,929,324 Kr., saa det betegner altsaa den egentlige Fremgang i disse 5 Aar paa Grundlag af den nuværende Skattelovgivning og med en Indtægt, som endda var mindre den Gang, end den senere er bleven. Af disse 55 Millioner ere i disse 5 Aar anvendte til Erhvervelse af Formue, nemlig til Udvikling af Fernbaner, Afbetaling af Gjæld og deslige, et Beløb af 30,183,375 Kr., tilbage bliver der altsaa et Overskud af 25,745,949 Kr. Det var de 5 lovlige Aar, der til Trods for, at der var brugt de 30 Millioner, som nævnt, bragte en Fremgang af 25 Millioner. Det ene Aar, nemlig 1881—82, var ganske vist, som man nok erindrer, noget uregelmæssigt, men der var dog lovligt Grundlag gjennem en løbende midlertidig Finantslov. Saaledes var det, da vi havde Styrelsen efter Grundloven. Saa gree jo Provisoriestyrelsen ind fra 1ste April 1885, og fra da til næstkommende 1ste April er der gaaet 5 Aar. Det bliver for udførligt at gaa noliagtig ind derpaa, men der vil paa lignende Maade som for i Hovedsagen fremkomme følgende Talrækker: Naar jeg drager Indtægten paa § 10 fra den hele samlede Indtægt i disse 5 Finantsaar, saa faaer jeg atter der en samlet ordinær Indtægt af 261,013,844 Kr. Det svarer omtrent til de foregaaende 5 Aar, idet forskellige Indtægtskilder, saasom Fernbaner og Sligt, ikke have været til den Forventning, man gjorde sig, paa Grund af de provisoriske Itogsføreplaner, og hvorfor det er kommet til at ballancere op mod Forhøielsen paa de indirekte Skatter. Hvad dernæst Udgiften angaar, saa har den paa de ordinære §§ 12—26 været ca. 55 Millioner større, end den var de 5 foregaaende Aar. I disse 5 foregaaende Aar var den nemlig 205 Millioner, i disse sidste er den 261 $\frac{1}{6}$ Million. Dette er Billedet af det

Regimente, som den Minister, der forlanger en Forøgelse af Skatterne paa 16—17 Millioner, har ført. Foruden dette store Beløb — der kan ske nogen Forandring deri, naar Statsregnskabet for i Aar kommer, disse Tal ere nemlig tagne med Finantslovsforslaget til Grundlag, men de fremhæves jo ogsaa kun som karakteriserende — er der paa § 27 medgaaet 27 Millioner, der altsaa ere fremkomne ved en Omlægning, men selvfølgelig have disse 27 Millioner, efterat være anvendte paa de i § 27 nævnte Maader, ikke den Betydning, som de havde i Forveien. Vi kunne sætte den Kapital, der saaledes er forbrugt til ca. $\frac{1}{2}$ Million. Jeg tør ikke fortsætte Beregningen yderligere; men som Følge af dette provisoriske Regimente er naturligvis Beholdningen stærkt angreben. Vel er det nu ikke muligt ved vor Stilling til denne Lov paa nogen Maade at tilintetgjøre Magtens Herredømme her til Lands, fordi vor Skattelovgivning i Forveien er saaledes, at den kan give et overordentlig betydeligt Overskud til extraordinære Formaal, foruden at den tillige giver Dækning for de ordinære Udgifter, men dog kan jeg godt forstaa, at en meget ødsel Regjering, der har brugt et halvt Hundrede Millioner mere i de sidste 5 provisoriske Aar, end man havde brugt i de 5 foregaaende lovlige Aar, kan ønske at faae Kassen spækket ved Hjælp af en ny Skattelov, og jeg kan derfor saa særdeles vel forstaa den mageløse Interesse, som Regjeringens Tilhængere have af at henvise til Etiketten paa denne Indretning uden at gaa dybere ind paa dens virkelige Indhold, for hvis de kunne faae Riksdagen til at sluge den Bille, saa kan man have befæstet den provisoriske Statsmagt til evige Tider. Jeg skal ikke nu fordybe mig i den Betragtning, den kan jeg udsætte, til en senere Sag paa Dagsordenen kommer for. Men jeg skal sige, at jeg kunde tænke mig, at en Del af dette Lovforslag var stiftet til at tages under Behandling sammen med en virkelig gjenmemgribende Skatte-reform, og jeg vil derfor ikke have Noget imod, om det forhandlende Folkething vil tage dette Spørgsmaal under Overveielse. Det betyder ikke stort for i Aar paa Grund af den korte Tid, der sagtens er tilbage, enten det flaaes ihjel eller ikke i den Form; det har ikke Noget at sige. En saadan Skattereform vil jeg sithere ganske kortelig saaledes: en Lettelse paa Grund af de trykkende Tider paa de faste Eiendomme og navnlig af Hensyn til Montreforment, en Lettelse, som er angivet i et Lovforslag, jeg og Flere have forelagt om Skattelettelse, staaende som sidste Nummer paa Dagsordenen, en betydelig Ned-